

gives 20,000 Kr. for at faae Posten fra Korsør til Lohals og Rudkjøbing; det er Statssubvention; den staar paa Postbudgettet ikke alene for at bringe Posten frem til Langeland, men for at bringe hurtig Postforbindelse over Fyn. Det er vel en Postsubvention, men det bliver Personbefordringen, som navnlig kommer til at drage Nytte deraf. Jeg tror, at det ærede Medlem vil kunne sige, at hvis der ikke havde været indflydelsesrige Medlemmer i Rigsdagen, som interesserede sig for disse Bøvillinger, vilde det ikke være let at opnaa 20,000 Kr. paa dette enkelte Punkt. Hvis det ærede Medlem, som interesserer sig for Subventioner for Postvæsenet, vil undersøge, hvilken Subvention der er blevet givet til Bornholm, vil han se, at man giver store Subventioner til fraliggende Egne for at sætte dem i Forbindelse med Hovedstaden og det øvrige Land og for at gjøre Forbindelsen forsvarelig og god. Derfor tror jeg ogsaa, at det er forsvareligt at gjøre Noget for Slagen, og at man saaledes, som Forholdene der ere, maa gjøre noget Mere der end andetsteds; derfor tror jeg ikke, at man kan gjøre det med Mindre, end der her er foreslaaet. Jeg paastømmer den Tilslutning, Forslaget har faaet fra Udvalget. Hvad Fiskeriet ved Slagen angaar, er det umuligt at sige, hvorledes det vil gaa i Fremtiden; men jeg vil kun sige, at det fra Arilds Tid af har været vort største Fiskerileie og endnu er det. Fiskeriet er der som saamange andre Steder noget lunefuldt; det kan aftage i enkelte Aar og saa tiltage igjen. Jeg tror nok, at det har aftaget i de sidste Aar, men det kan jo vende sig; men Befolkningen deroppe er saa praktisk, at naar der i enkelte Aar har viist sig et mindre sikkert Fiskerileie ved Slagen, gaar det unge Mandstabs paa længere Fiskeure til Frederikshavn, og det har været Tilfældet tidligere. Fiskeriet er taget af, og det kan tage til igjen. Sikker er det, at hele Vinterfiskeriet, som har alvorlig Betydning for Slagen, drives ikke blot af ældre Mænd, men af hele Fiskermandstabet paa Slagen hele Vinteren igjennem, og det er et Fiskeri, om hvilket der ikke er nogen som helst Grund til at antage, at det skulde forandre sig eller aftage, og det strækker sig over den største Del af Aaret og ikke den mindste, som det ærede Medlem fra Langeland sagde. Jeg kan altsaa vedblivende anbefale det høie Thing at vedtage dette Forslag. Det er i hvert Tilfælde omhyggeligt overveiet fra Regjeringens Side, og jeg tror, at det er forsvareligt at gaa til det, og at man gjør en god Gjærning imod en affides liggende Del af Landet ved at bringe et Offer, som

jeg vedkjender mig, at det bringes, hvis man bevilger den Jernbane, her er foreslaaet.

Blom: Den høitærede Minister udtalte, at Slagen formodentlig vil faae Fordele af Anlægget af en Jernbane derhen. Det har jeg aldrig nogensinde tvivlet om. At Slagen vil faae sine Priser paa fremmede Produkter bragte noget ned og Priserne paa sine egne Produkter, paa Fiske, bragte noget op, er Noget, jeg aldrig har tvivlet om. Derimod er jeg meget i Tvivl om, hvorvidt Staten har nogen Forpligtelse til at betale for at staae Skagboere billigere Priser paa fremmede og høiere Priser paa deres egne Produkter. Det tror jeg ikke, Staten har, og derfor stemmer jeg mod Loven. Det kunde vel være, lad os tænke os det Tilfælde, at Slagen ved at faae Jernbanen virkelig indvinder en Gevinst af 10,000 Kr. om Aaret; men naar Staten saa skal betale 20,000 Kr. for det, forekommer det mig at være en overmaade slet Forretning i enhver Henseende, og det er mig ikke muligt at skjønne Andet, end at naar en Statsbane ikke kan forenne den Sum, der er anbragt i den fra første Færd af, maa den ligefrem siges at koste Mere end det Arbejde, den udretter, eller at koste Mere, end de, som have Gavn af den, ville betale for det Arbejde, den udretter. Under de Omstændigheder forekommer det mig, at der aldeles ingen Grund er til at anlægge denne Bane. Den høitærede Minister gjorde mig opmærksom paa, at der gives Baner her paa Sjælland, som ikke engang betale deres Driftsudgifter. Med Hensyn til de Jernbaner, som ere anlagte i et økonomisk Diemed, et ensidigt økonomisk uden noget som helst andet Diemed, skjønner jeg ikke reitere, end at man med Hensyn til de Jernbaner, som ikke engang betale deres Drift, gjør bedst i snarest muligt at bryde dem op, saelge Stammerne som gammelt Jern og Svellerne som Vindebrænde, hvis det ellers kan betale sig at bryde dem op. Derfor maa jeg ogsaa tilstaa, at jeg lægger faare liden Vægt paa den Garanti, som Staten Slagen giver for Driftsomkostningerne, thi viiser det sig efter 10 Aars Forløb, at denne Bane ikke engang kan betale sine Driftsomkostninger, ja, saa vilde jeg anse det for en stor Skam, om vi vilde prælle Slagen den Forpligtelse paa at holde en saadan taabelig Bane vedlige. Jeg kan altsaa ikke paa nogen Maade gaa med til denne Lov. Man maa ikke være altsfor villig til at sætte det Bidrag, der her forlanges, at Staten skal hde til Slagensbanen, lige med de Subventioner, som Staten betaler paa forskjellige Steder til Befordring af Posten